

убийството на М-ра е нераздѣлна частъ отъ комплота, който е ималъ за цѣль измѣнението на държавния строй. Ако, г-да, това убийство не се състоеше, то пакъ чл. 55 можеше да бѣде примѣнимъ. Можеше да има едно начало на извършване, което ще се изрази въ друго едно дѣйствие, въ другъ единъ случай. Какво дѣйствие? Да кажемъ, че 20 души излизатъ една сутринъ рано прѣдъ Народ. Събрание, прокламиратъ правителството за свалено и се опитатъ да привлечатъ послѣдователи. Азъ вземамъ за примѣръ една глупава работа, но такива прѣстѣпления могатъ да иматъ за начало както едно убийство, така и много други проявления. Въ дадения случай то се е проявило съ убийство и не ще съмнѣние, че това убийство съставлява частъ отъ комплота. Послѣ ще видимъ, дали комплота е именно прѣстѣплението, прѣдвидѣно отъ чл. 55. Може би нѣкои отъ г-да защитниците да мислятъ, че като съмъ прибавилъ и 170 чл. въ обвинителния актъ, трѣбва да имаме на лице непременно самитѣ убийци. Но това не е непременно нужно, защото между виновницитѣ по убийството на М-стра Бѣлчева има такива, които сж го само подготвявали и тѣ, като бѣдѣтъ наказани съ наказанието, положено за покушение противъ държавния строй, ще бѣдѣтъ наказани едновременно и за убийство, защото послѣдното прѣстѣпление е само една частъ отъ първото. Г-да защитницитѣ питатъ, какво е мораленъ и какво е материаленъ виновникъ, като придаватъ на тия думи съвсѣмъ друго значение. Отговарямъ имъ: считамъ Каравелова за главенъ виновникъ въ убийството, не че ималъ намѣрението да убива за да си отмѣсти или да се обогати и да измѣни сѣществующия държавенъ строй. Ето какъ: констатира се на сѣдебното слѣдствие, ако не отъ друго, то отъ показанията на Лепавцова, че Илия Георговъ. Тома Георгиевъ и Тюфекчиевъ му говорили, че се готви убийството на Стамболова, слѣдъ което щѣло да се пише на Княза да си върви, ако не иска да испита участъта на убития М-стръ; а така сжщо да не прѣслѣдва убийцитѣ. Освѣнъ това, на министритѣ щѣло пъкъ да се пише да не завзематъ управлението на страната. По тоя начинъ щѣлъ да се измѣни настоящия държавенъ режимъ. Цѣльта, слѣдователно, трѣбвало да се реализира не чрѣзъ друго дѣйствие, а чрѣзъ убийство. Просто се събрквамъ какво да отговоря на защитницитѣ, които, като знаятъ добръ теорията на углавното право, питатъ: нима убийството на единъ М-стръ е